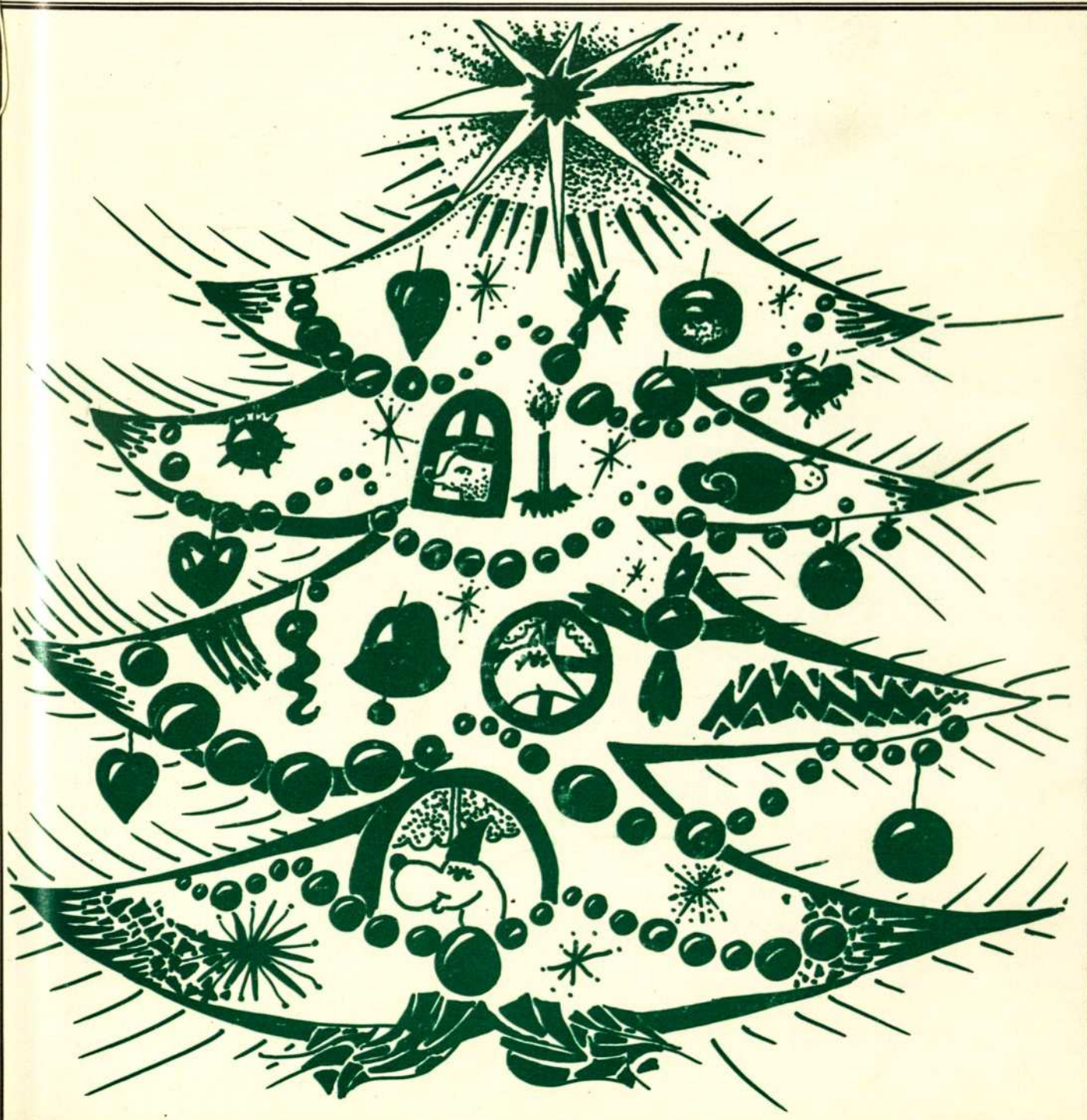

EGLUTÈ

GRUODIS

1993

DECEMBER

EGLUTĖ

GRUODIS

1993

DECEMBER

TURINYS

- 1 KALĖDŲ SVEIKINIMAS, Regina Kučienė
- 2 KALĖDŲ GĖLĖS, Vytė Nemunėlis
- 3 PAPRAŠYSIU, Ritonė Jotvingytė
- 4 AR ŽINAI, N.N.
- 6 PAKLYDĘS MAŽAS ANGELIUKAS,
Vertė Sofija Bakšienė, Milda Bakšytė-Richardson
- 17 BE SAULUTĖS, Bernardas Brazdžionis
- 18 DIEVO DRAUGAI, Red.
- 20 IŠGANYTOJO GIMTADIENIS, Prel. J. Prunskis
- 24 VORATINKLIAI, Alė Paškevičienė
- 25 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 29 GALVOSŪKIAI
- 32 JUOKAI

VIRŠELIS — Dail. Noros Aušrienės
SKYRIŲ VINJETĖS:

Zitos Sodeikienės ir
F. Vaitiekūnienės

KITAS ILIUSTRACIJAS PIEŠĖ

P. Osmolskis — 2, 19
E. Muliolienė — 4
Brigid Marlin — 6, 9, 14, 16
N. Palubinskienė — 8
S. Gedvilienė — 17
P. Augius — 20
R. Pacevičienė — 26

EGLUTĖ: mėnesinis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Išeina 10 numerių per metus; prenumerata — 15 US dol., į Lietuvą ir kitus kraštus — 20 US dol. Atsiųstą medžiagą redakcija taisy ir tvarko savo nuožiūra. Eglutėje spausdintų rašinių ar piešinių be redakcijos žinios prašom kitur nenaudoti.

REDAKCIJA: 13154 Sparrow Ct., Lockport, IL 60441.

Vyr. redaktorė — Nijolė Nausėdienė.

ADMINISTRACIJA: Immaculate Conception Convent, Rte 21,

Putnam, CT 06260. Administruoja Danguolė Sadūnaitė (Managing Editor).

LEIDŽIA: JAV LB Švietimo taryba.

APDAILA, RINKIMAS, LAUŽYMAS: Teresė Bogutienė

KOVAS Publishing, Cicero, IL.

THE LITTLE FIR: a magazine for children in the Lithuanian language. Published monthly except July and August. Yearly subscription \$15.00, single copy \$1.50, to Lithuania and other countries, \$20.00 (USA currency). Published by the Sisters of the Immaculate Conception, Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260. Printed by DRAUGAS, Chicago, IL 60629.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — USPS 169-200

Send address corrections to: Eglutė, I.C. Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260

MIELIEJI "EGLUTĖS"

maži ir dideli skaitytojai ir bendradarbiai!

Betliejuje gimęs Kūdikėlis teatneša jums visiems ramybę ir daug gražių laimingų valandų, o mažiesiems daug tyro vaikiško džiaugsmo.

Regina Kučienė

JAV LB Švietimo tarybos pirmininkė

K A L Ė D Ų

GĖLĖS

Vytė Nemunėlis

*Varpai Betliejun šaukia,
Varpai Betliejun lydi, —
Visam šviesiam pasauly
Kalėdų gėlės žydi.*

*Laukai, miškai ir pievos,
Klevai, berželiai, uosiai
Baltais žiedais sidabro
Jau šventei pasipuošę.*

*Atlėks žirgais lediniais,
Sparneliais greito vėjo,
Apgaubs mūs baltą žemę
Šventa naktis Betliejaus.*

*Jau angelėliai gieda,
Aukštam skliaute parimę, —
Jau žemės Meilė gimė,
Jau mūsų Džiaugsmas gimė.*

*Varpai sutikt Jį kviečia,
Varpai visur Jį lydi, —
Visam šviesiam pasauly
Kalėdų gėlės žydi.*

**P*A*P*R*A*Š*Y*S*I*U
RITONĖ JOTVINGYTĖ**

*Tu, išdykęs angelėli,
Tavo basos kojos!
Paprašysiu debesėlių,
Tegul jas užkloja.*

*Ir vėjelio paprašysiu,
Kad tave mažytį
Nuskraidintų į Betliejų,
Jėzaus pamatyti.*

*Gal ir žvaigždę, kad mirgėtų,
(Jeigu geras būsi),
Kai vaikeliui trimitėlį —
Sveikindamas pūsi.*

ar žinai?

- * Ar žinai kad lietuviškas žodis “Kalėdos” gautas per gudus, kur jos buvo vadinamos “Kalady” — Jėzaus Kristaus gimimo šventė XII.25 d.
- * Tikroji Kristaus gimimo data nėra žinoma.
- * Kristaus gimimo šventės į XII.25 d. atkėlimui įtakos turėjo ir Romos civilinis kalendorius bei pagoniškoji “Sol invictus” šventė.
- * Kristaus, tos tikrosios pasaulio šviesos, gimimas turėjo atstoti pagoniškojo saulės kulto šventę.
- * Pati Kristaus gimimo šventė Romos liturgijoje jau žinoma IV a. viduryje.

- * Viduramžiais Naujieji Metai prasidėdavo XII.25 d., tai Kristaus šventė paprastai buvo vadinama Calendae.
- * Latviai Kalėdas vadina “svetki” — svečiai! Jie atvažiuoja rogėmis iš Rygos su ginkluotų palydovų būriu (pagal dainas).

- * Mūsų žmonės irgi įsivaizduoja, kad Kalėdos atvažiuoja auksiniais (geležiniais) ratais, atvyksta iš toli — per aukštus kalnus, per klonius ir atveža jų belaukiantiems žmonėms nepaprastų dovanų.
- * Visas laikotarpis nuo Kalėdų iki Trijų Karalių seniau vadinosi tarpušvenčiai, o visi vakarai — šventvakariais. Tada nebuvę galima sunkių darbų dirbti.
- * Kalėdų eglutė yra visai naujas paprotys, paplitęs per mokyklas šio amžiaus pradžioje.
- * Kalėdų eglutė (apie 1600 m.) buvo žinoma Schlettstadte.
- * Nuo XVIII a. pradžios Kalėdų eglutė paplito visoje Vokietijoje, pasiekė Skandinaviją, o XIX a. pusėje pasidarė žinoma visame pasaulyje.

PAKLYDĘS MAŽAS ANGELIUKAS

AMERIKIEČIŲ
PASAKA

*Išvertė Sofija Bakšienė
ir Milda Bakšytė-
Richardson*

Seniai labai seniai, pirmąjį Kalėdų vakarą, visi angelai išskrido iš dangaus pranešti žmonėms džiaugsmingą naujieną. Su jais kartu, nepastebimai, išskrido labai mažas angeliukas.

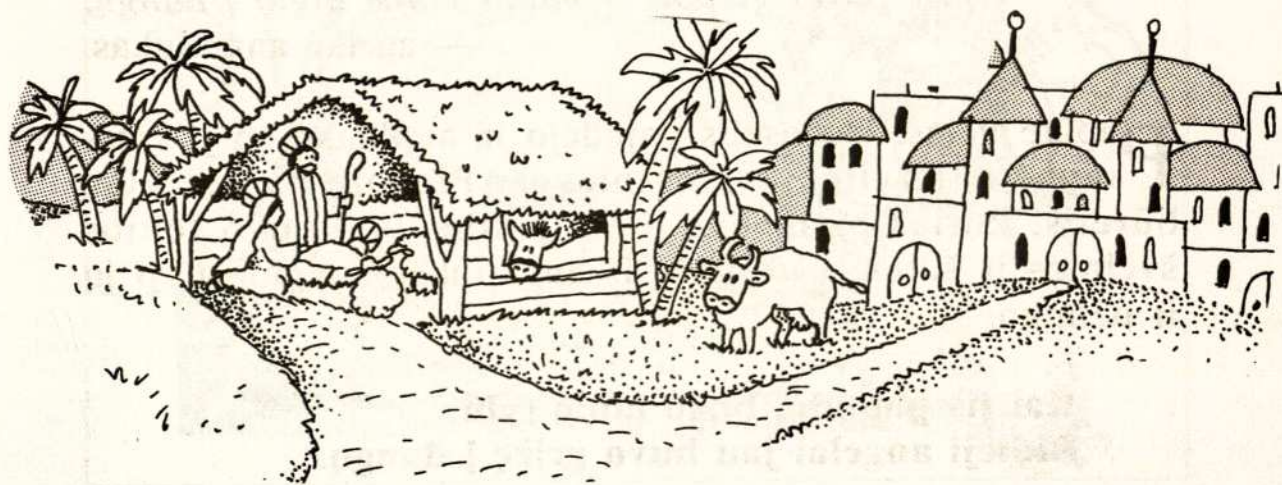
Jis buvo toks mažytis, kad ir giedoti nelabai galėjo. Jis net ir nesuprato apie ką tie angelai gieda:

— **Gloria! Gloria!..** — apie tai jau jis žinojo.

Bet apie ką tas gražus didelis angelas vienas gieda? — galvojo jis.

— Guli ant šieno prakartėlėje paguldytas, vystyklėliais suvystytas... — giedojo angelas.

Gloria! Gloria!..

Mažasis angeliukas nežinojo, kas tie vystyklėliai ir kas yra prakartėlė. Viską stebėdamas jis pavargo ir užkliuvo už debesėlio.

— *Kodėl tu ne danguje? Ar tu paklydai?*

— *susirūpinęs paklausė debesėlis.*

— *Aš tik pavargau ir noriu pailsėti, kol angelai pabaigs giedoti ir paims mane atgal į dangų,*

— *atsakė angeliukas.*

Papūtė vėjas. Debesėlis pajudėjo ir nuplaukė su juo žemyn, arti žaliuojančios pievos. Pievoje ganėsi avių būrelis, kurias piemenys buvo palikę. Jos buvo tokios švelnios ir šiltos, kad mažasis angeliukas atsigulė tarp jų ir užmigo.

Kai jis pabudo, buvo labai tylu.

Didieji angelai jau buvo grįžę į dangų.

— *Gera, kad nors ta didelė šviesi žvaigždė dar yra,*
kalbėjo angeliukas.

— *Ir kodėl tie didieji angelai manęs nepalaukė?*
Kaip aš dabar be jų rasiu kelią atgal į dangų?

Jis atsikėlė, pasitaisė karūną ant auksinių plaukų,
pasiėmė nukritusią savo mažytę arfą ir švelniai išskleidęs
sparnelius, leidosi kelionėn.

— *O! Dar čia vienas angelas!*

— staiga sušuko angeliukas.

Bet tai nebuvo angelas. Tai buvo vyras, kuris ėjo nu-
leidęs galvą ir net nematė šviečiančios žvaigždės.

— Kodėl tu negiedi? — paklausė jo angeliukas.

— Giedoti! Kodėl aš turiu giedoti? — šiurkščiai
atsakė vyras.

— Giedodamas būsi linksmesnis, — pasakė jam an-
geliukas.

Jis palietė pirštais arfos stygas ir pradėjo tyliai gie-
doti...

— Na, ar negražu? — paklausė jis vyro.

— Gražu, labai gražu, — pakeldamas galvą atsakė
vyras.

— Prašau, tu paimk, — tarė angeliukas ir įdėjo savo
arfą į vyro rankas.

— Dabar tikrai galėsi giedoti. Tik ar galėtum man
pasakyti kuriuo keliu nuėjo angelai? — prisipyręs klausi-
nėjo angeliukas vyro.

— *Angelai? Kokie angelai?* — nustebo vyras.

— Tai tu jų nematei? O, dabar aš matau dar vienas
ten yra netoli mūsų, — pasakė angeliukas ir pakilęs nu-
skrido.

Bet, deja, ir ši kartą nebuvo jo ieškotas angelas. Buvo tiktai moteris, kuri dėvėjo labai brangiais rūbais. O jos veidas buvo žiaurus ir labai liūdnas. Moteris piktai pažiūrėjo į angeliuką ir sušuko:

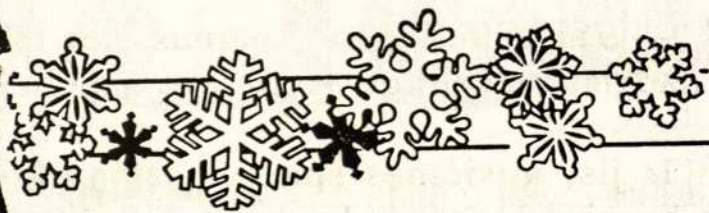
— **Eik šalin! Eik šalin!**
Aš nemoku su mažais vaikais bendrauti!

— *Kodėl? Ar dėl to, kad pametei savo karūną? Jeigu pametei, tai paimk mano,*

— *ir ištiesė jai ranką su karūnėle.*

Moteris nustebusi žiūrėjo į angeliuką. Savo rankose ji laikė angeliuko dovanotą karūnėlę. Staiga jos veidas pasikeitė ir ašaros netikėtai pradėjo riedėti jos liūdnu veidu.

— Kas dabar atsitiko su manim? — nustebusi šnabždėjo moteris.

Bet angeliuko jau nebuvo. Jam dabar daug lengviau buvo keliauti. Nereikėjo arfos nešti, nei karūnos ant galvos laikyti. Jis labai smarkiai bėgo, kad beveik parpuolė ir užkliudė pakeleje sėdintį berniuką, kuris garsiai verkė:

— *Kokį tu čia nepažįstamą balsą darai?*
— paklausė angeliukas.

— Aš verkiu. Aš labai norėjau pamatyti Karalių — tą naują Karalių, kuris turi būti Betliejuje šią naktį. Visi nuėjo ir mane paliko. Aš esu luošas ir negaliu taip greitai eiti. Tai kol aš nueisiu, jau Karalius ten nebus, — verkšlendamas jam pasakė berniukas.

— *Karalius? O aš maniau, kad Kūdikelis!* — nustebo angeliukas.

— Visi sakė, kad jis yra Karalius, — vėl pradėdamas verkti kalbėjo berniukas.

— Tai paimk mano sparnus, nes tau sunku eiti ir jie tau daugiau reikalingi, — pasakė angeliukas.

Ir jis, nusiėmęs sparnus, atsargiai pritvirtino juos prie berniuko pečių. Jie buvo labai lengvi ir švelnūs, o pakilęs vėjelis netrukus nunešė berniuką.

— *Ačiū! Ačiū!* — šaukė toldamas berniukas.

Angeliukas jau jo negirdėjo. Jam dabar reikėjo išmokti vaikščioti be sparnelių. Jis nesuprato, kaip jam bus sunku. Beeidamas vis puldinėjo ant žemės, susižeidė kojas į pakelės akmenis. Bet kiek galėdamas vis ėjo tolyn. Staiga pamatė šviesą. Jis pagalvojo, kad tai dangus. Bet tai nebuvo šviesa iš dangaus, kurią jis pamatė. Tik namo lange švietė degančios žvakės.

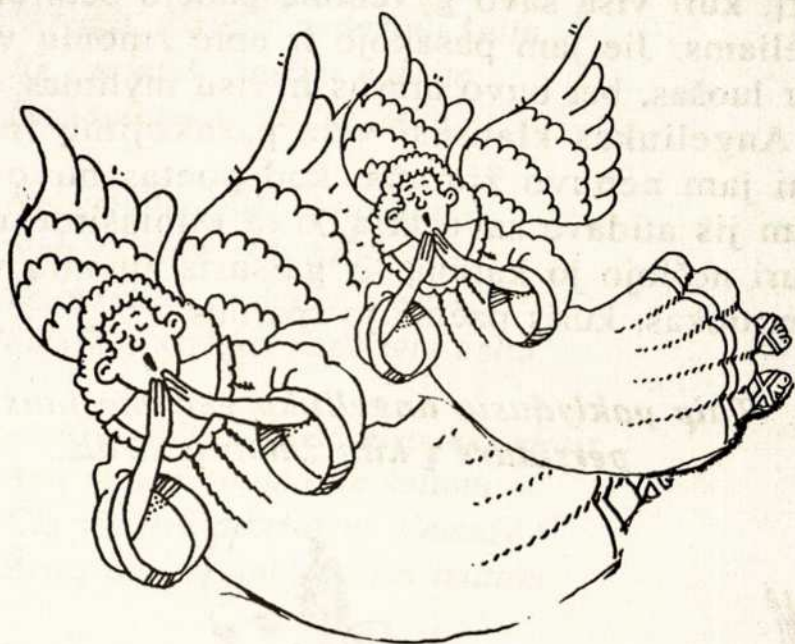
Angeliukas nedrąsiai pabeldė į duris. Jis stovėjo vienas, toksai mažytis, suvargęs, maldaujančiu veideliu.

Duris atidarė moteris ir nustebusi pažiūrėjo į tą mažytį angeliuką, negalėdama patikėti savo akimis.

— Petrai! — sušnabždėjo ji, atsisukusi į kambario gilumą. — Petrai, ateik! Ateik ir pažiūrėk ką aš matau. Įvyko stebuklas! Mūsų maldos išklausytos. Ir pagaliau mums atsiųstas kūdikis, — toliau kalbėjo moteris.

Moteris ištiesė rankas į paklydusį angeliuką. Ji nuplovė jo sužeistas kojas, sušukavo jo susiraizgiusius plaukus. Paskui, stipriai priglaudusi prie savęs, giedojo džiaugsmo giesmes.

Mažasis angeliukas užmerkė akis ir pradėjo sapnuoti, kad jis sugrižo į dangų.

Kitą rytą atsibudęs jis pamatė, kad jis ne danguje, bet namuose su mama ir tėveliu.

Visi jį taip mylėjo, kad jis greitai pamiršo, jog jis buvo mažas angeliukas. Jis bėgiojo po laukus, o Petras ganė avis. Jis padėjo abiem tėvams su darbais, prižiūrėjo gyvulius, kepė duoną. Jis žaidė pievose ir vynuogynuose su kitais vaikais. Jis buvo labai geras ir malonus, tad buvo visų labai mylimas.

Praėjo daug metų. Jo tėvai paseno ir numirė. O paklydęs angeliukas ir toliau liko gyventi jų namuose. Dabar jis vienas prižiūrėjo avis, skynė vynuoges, kepė duoną.

Jis buvo draugiškas su visais. Daug keleivių beldėsi į jo namus ir visuomet buvo apnakvyndinti ir pavalgydinti.

Keliautojai jam pasakodavo apie tolimas šalis ir žmones, kuriuos jie sutikdavo.

Jie pasakojo apie poetą, kurio giesmės paliesdavo visų žmonių širdis. Jie pasakojo ir apie kilnios širdies moterį, kuri visą savo gyvenimą padėjo beturčiams ir nusidėjėliams. Jie jam pasakojo ir apie žmonių vadą, kuris, kad ir luošas, bet buvo drąsus ir visų mylimas.

Angeliukas klausėsi visų pasakojimų ir šypsojosi. Tiktai jam nebuvo žinoma, kad poetas buvo tas vyras, kuriam jis atidavė savo arfą, o ta kilniaširdė moteris, tai ta, kuri nešiojo jo karūną. Ir garsusis žmonių vadas buvo tas berniukas, kuris paėmė jo sparnus.

*Taip paklydusio angeliuko gerumo jausmas
persidavė į kitų žmonių širdis.*

BE SAULUTĖS

Bernardas Brazdžionis

*Debesėliai, neslėpkit saulutės,
Skriskit, skriskit padangių keliu —
Be saulutės lapeliai nukrito,
Be saulutės nėra čia gėlių.*

*Nebečiulba pilki vyturėliai,
Nebėra žolynėlių žalių...
Debesėliai, neslėpkit saulutės,
Skriskit, skriskit padangių keliu.*

*— Ar į pietus skrist su paukšteliais,
Ar į šiaurę su vėtrom šaltom —
Čia vis tiek atkeliavus žiemužė
Žemę dengia snieguolėm baltom.*

*Vėl žydės jūsų girios ir sodai
Sidabrinėm žvaigždutėm baltom,
Ar į pietus mes skrisim su paukščiais,
Ar į šiaurę su vėtrom šaltom...*

GIMSTA VAIKELIS JĖZUS

Praėjo kuris laikas nuo angelo apsilankymo. Juozapas ir Marija iškeliavo į Betliejaus miestelį.

Tuo laiku į Betliejų buvo atkeliavę daug žmonių. Marija su Juozapu neberado sau vietos pas miestelio gyventojus. Tada jie apsistojo vienoje kūtelėje netoli miestelio.

Buvo tamsi naktis. Visi žmonės miegojo. Betliejaus kūtelėje gimė tą naktį vaikelis Jėzus — žmonių Išganytojas. Juozapas ir Marija labai džiaugėsi. Marija suvystė vaikelį ir paguldė ēdžiose ant šieno.

Tamsus dangus stauga nušvito. Aukštai ties kūtele pasirodė didelė žvaigždė. Taip pat suskambėjo gražios angelų giesmės.

Netoli kūtelės pie-menys ganė bandą. Ūmai

juos apšvietė skaisti šviesa. Jie pamatė angelą ir labai nusigando.

Angelas jiems tarė:

— Nebijokite! Aš jums pranešiu didelį džiaugsmą — gimė žmonių Išganytojas. Rasite vaikėlį suvystytą ir paguldytą ėdžiose.

Bematant pasirodė ir daugiau angelų. Jie skraidė būriais ir giedojo:

— Garbė Dievui aukštybėse!

Piemenys tuojau nubėgo į kūtelę ir rado vaikėlį Jėzų. Jie atsiklaupė ir gražiai pagarbino vaikėlį.

PAS JĖZULĮ

Ant šienelio
Jėzus guli;
Bėgsiu bėgsiu
Pas Jėzulį,

Bėgsiu tiesiu
Keleliu.
Taip Jėzulį
Aš myliu!

KALĖDOS —

MŪSŲ IŠGANYTOJO GIMTADIENIS

PREL. J. PRUNSKIS

Didžiausia metų pabaigos šventė tai Kalėdos. Jos mums primena mūsų Išganytojo Jėzaus Kristaus užgimimą. Tai Kristaus gimtadienis. Kai mes sulaukiame mamytės, tėvelio, sesutės, broliuko gimtadienio, mes stengiamės pareikšti jiems kokiu nors būdu, kad juos mylime. Savo meilę geradariui Kristui turime Kalėdose — Jo gimtadieny — taipgi ypatingiau pareikšti.

Kristus gimė Betliejuje.

Prieš eilę metų turėjau laimės nuskristi į Šventąją Žemę, kur gimė, augo, skelbė dievišką mokslą ir mirė ant kryžiaus mūsų Išganytojas.

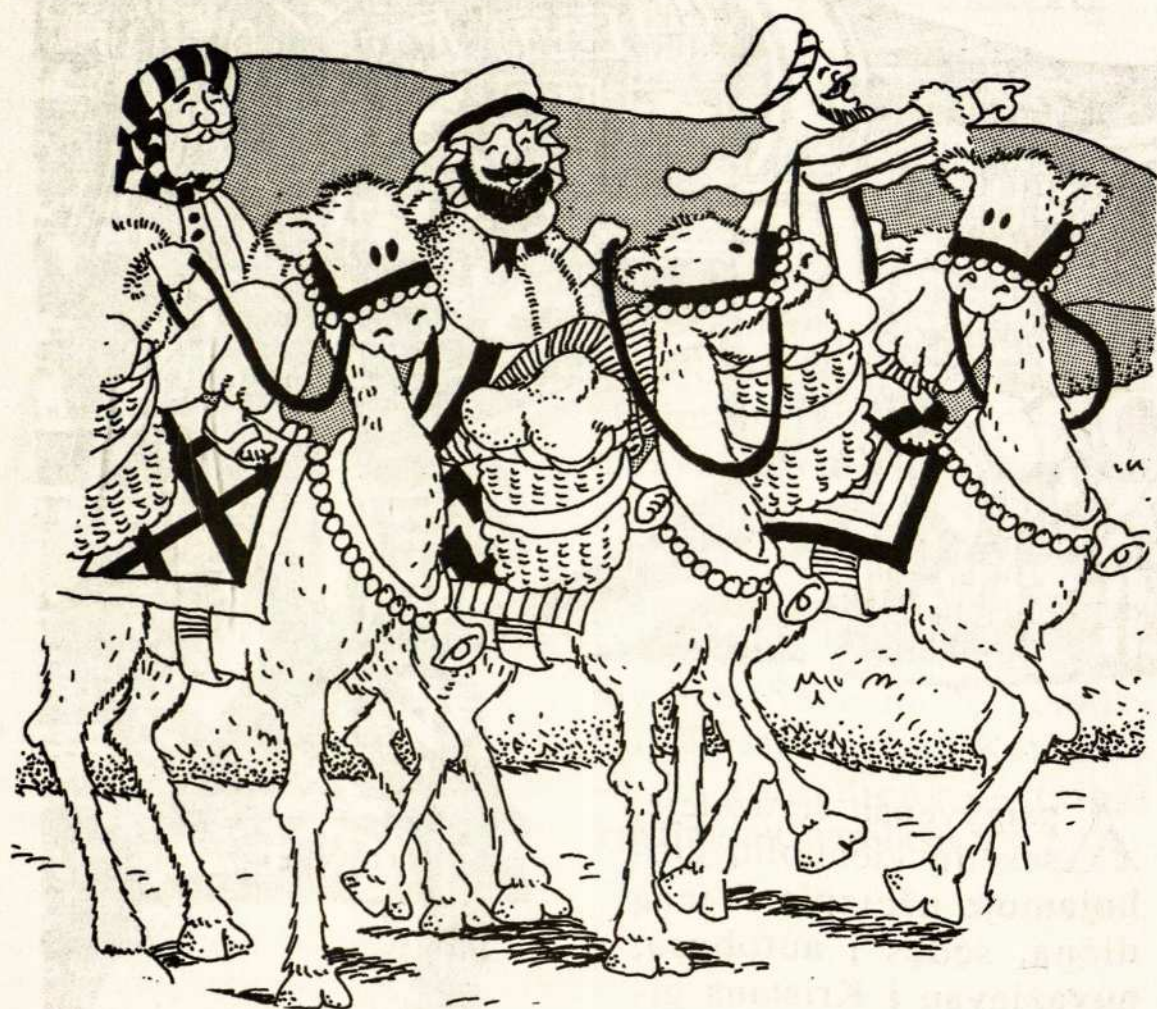

Apsigyvenau Jeruzalėje,
seselių vienuolių glo-
bojamoje užėjoje. Viena
dieną, sėdęs į autobusą,
nuvažiavau į Kristaus gi-
mimo miestelį

— Betliejų.

Senovės Jeruzalės miesto siena.

Pakeliui mačiau daugelį arabų, apsirengusių jų rytie-
tiškais drabužiais. Ir pačiame Betliejuje dauguma
gyventojų buvo arabai, Mahometo tikybos.

Pasukau į Kristaus gimimo bažnyčią. Kad kada mahometonai nebandytų arkliu ar kupranugariu įjoti į tą šventovę, durys buvo siauros, žemos, kad reikėjo net prisilenkti įeinant.

Bažnyčios viduje yra koplyčia. Jos grindys išklotos marmuru, o spalvotomis marmuro plytelėmis grindyse išrašyta, kad čia gimė Išganytojas. Ryškiai švyti lempos. Suklupau ir aš ant grindų, reikšdamas meilę čia gimusiam Kūdikiui.

Tegu Kalėdos mums nebūna tik Kristaus gimimo prisiminimas, o naujos pastangos, kad Kristus gimtų ir mūsų širdyse. Betliejuje Švč. Mergelė Marija ir šv. Juozapas neberado kitos vietos nakvynei, o tik tvartelyje. Tvarte gyvuliai kvapų šieną, sudžiuvusias gėles paverčia mėšlu. Saugokimės kad mėšlu nepaverstume gerų mūsų tėvelių ir mokytojų pamokymų. Gimtadieny mes stengiamės pradžiuginti mums brangų asmenį kokia dovanėle. Geriausia dovana Jėzuliui — Jo Gimtadienio proga — skirti Jam svarbią vietą mūsų širdyje.

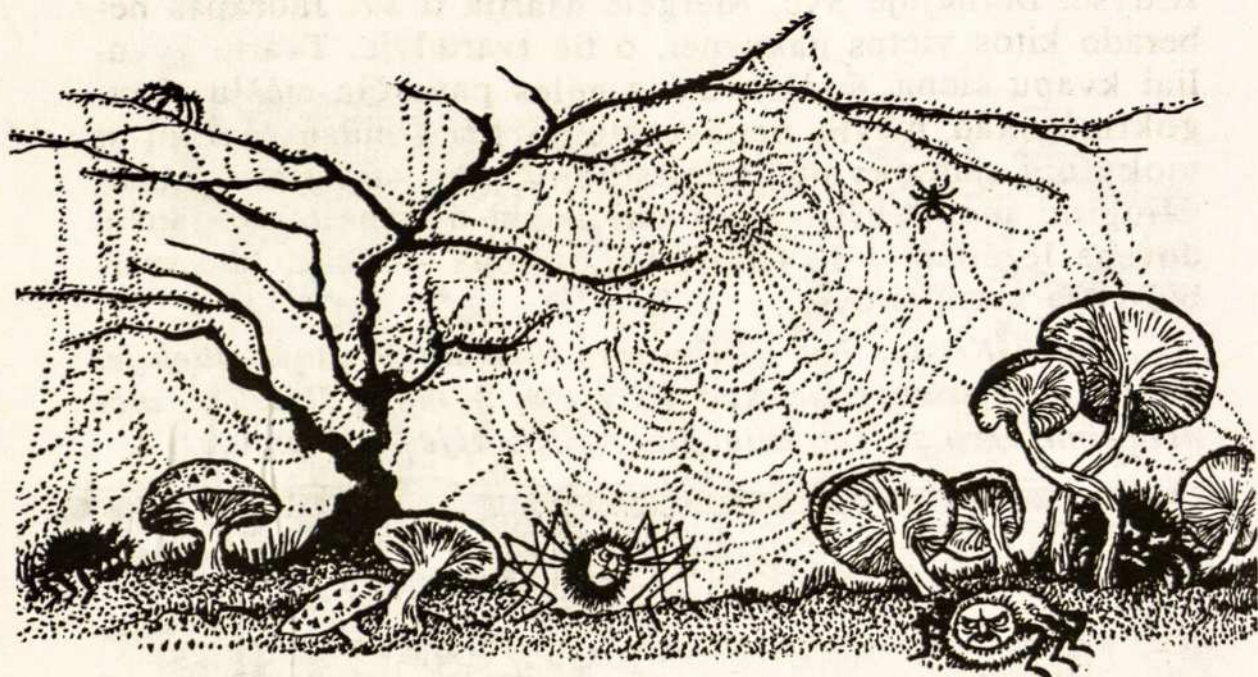
Tegu Kristus bus gimęs nors tūkstantį kartų Betliejuje, bet jei nepasistengsime, kad Jis gimtų ir mūsų širdelėje, mes nebūsime verti su Juo džiaugtis Amžinybėje — Danguje.

Senovės žmonės aria ir gano gyvulius žemėj, kur Kristus gimė.

VORATINKLIAI

Alė Paškevičienė

Rudenėlis

jau artėjo,
Megzt tinklus vorai pradėjo...
Raizgė juos taip įmantriai,
Ir klaidint visus gudriai...

Saulei

šviečiant jie kerėjo,
Lyg paausinti spindėjo...
Laumėm juostas aus tiktai,
Priviliot aukų apsčiai...

Vėjas

pūtė, išdykavo,

Draikant tinklą

— jį rikiavo...
Plonos gijos taip virpėjo,
Iš toliau visus žavėjo...

Tik voreliai

sau tūnojo,
Grobis juos tiktai viliojo...
Nes per žiemą teks miegoti,
Atsargas savas eikvoti...

Taip gamtoj

jau sutvarkyta,
Kad naikina vienas kitą.

RAGANIUKĖ

*Piešė Austė Ringutė,
Čikaga*

Ar jūs žinote, ar ne?
Raganiukė buvo čia.
Bet kol jos čionai nėra,
Apsakysiu apie ją.

Susivėlus, nesiprausus
Ir po suodžius išsirausus.
Mėgsta pasmaližiauti,
Visko nori paragauti.

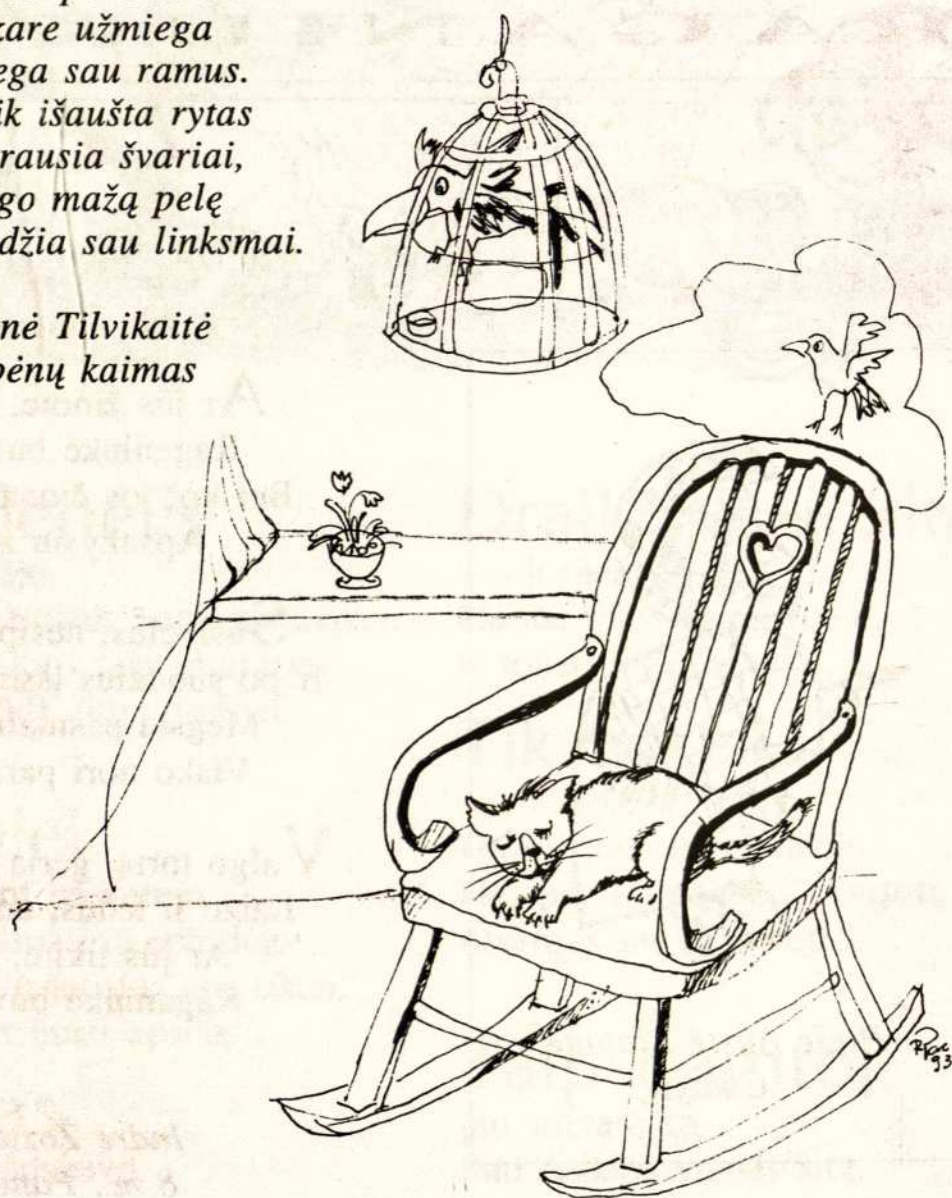
Valgo tortą, geria pieną,
Laižo ji ledus, uogienę.
Ar jūs tikite, ar ne?
Raganiukė buvo čia.

*Indrė Žostautaitė
8 m., Panevėžys.*

KAČIUKAS

Gale sodo stovi
Namas nuostabus.
Tame name gyvena
Kačiukas neramus.
Kiekvieną rytą žaidžia
Ir laksto po laukus.
O vakare užmiega
Ir miega sau ramus.
Vos tik išaušta rytas
Apsiprausia švariai,
Suvalgo mažą pelę
Ir žaidžia sau linksmai.

Ramunė Tilvikaitė
Kūlupėnų kaimas

BALTIMORĖS

KARALIAUS MINDAUGO MOKYKLOS

MOKINIAI

❄ ŽIEMA ❄ ŽIEMA ❄ ŽIEMA ❄

Lietuvoje, kai ateina žiema būna labai šalta ir iškrenta daug sniego. Aš su broliu einu laukan. Mes statome besmegenį. Kai namie nėra kas veikti, tai aš su savo broliais einu laukan. Mes metam sniegą vienas į kitą. Net veidai ir žandai pasidaro šlapi. Tada einame namo.

Stasė Zajančauskaitė

Žiemą yra Kalėdų šventė. Kalėdų senis atneša dovanų.

Teresė Zajančauskaitė

LAUKAI

RUGIAI yra rye. Iš ruginių miltų kepa juodą duoną, bet jie naudojami ir gyvuliams šerti. Iš rugių šiaudų daro popierių ir skrybėles. Seniau šiaudus naudojo ir stogams dengti.

KVIEČIAI yra wheat. Kviečius daugiausia augina Amerikoje. Iš kviečių daro miltus. Iš jų kepa baltą duoną, pyragus, įvairius kepsnius, blynus. Iš kviečių daro ir javainius (cereal).

MIEŽIAI yra barley. Miežiai daugiausia naudojami gyvuliams šerti. Iš jų daro kruopas ir mala miltus, iš kurių kepa blynus ir verda košę! Rugiapjūtė yra laikotarpis, kada žmonės pjauna javus ir gubas stato, kad javai išdžiūtų.

Jonas Grigaliūnas.

piešė Linas Radžius

piešė Jonas Grigaliūnas

NUOSTABUS SKAIČIUS

1. Paimkite bet kokį skaičių nuo 2 iki 9:
(pavyzdžiui, 6).
2. Tą skaičių padauginkite iš 9:
(pavyzdžiui, $6 \times 9 = 54$).
3. Dabar parašykite šiuos skaičius iš eilės:
1 2 3 4 5 6 7 8 9
ir padauginkite iš skaičiaus kurį gavote,
t.y. atsakymas žingsnyje # 2
(pavyzdžiui $1\ 2\ 3\ 4\ 5\ 6\ 7\ 8\ 9 \times 54 = ??$)

ATSAKYMAS BUS 6666666606 !

JEI PAIMSITE 5,
atsakymas bus 5555555505 !!

Pabandykite !

Žalčių karalius

Žalčių karalius - tai , kurio puošia daili

Ši spindi kaip auksas, jos plonutėliai švyti kaip

deimantai. Sutikęs , būk malonus ir draugiškas su

juo, nes tai - tavo laimė. Galbūt jis padovanos tau savo auksinę

 - kaip šioje pasakoje...

Seniai seniai gyveno vargšėlė valstiečio . Piktoji jos

visaip skriaudė mergaitę. Ji turėjo anksti rytą lygiai

keltis, eiti į

, melžti

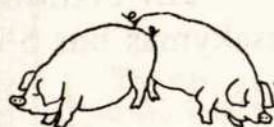
, lesinti

ir

, šerti

pakloti

, išplauti grindis ir išmazgoti

Čia matai medį, kuris auga Betliejaus apy-
linkėj, ten kur kūdikėlis Jėzus gimė.
Sujunk taškus # 1 - # 46 ir sužinosi kaip
tas medis atrodo.

JUOKAI

Mokytojas klausia:

— Jeigu aš skambinu, tu skambini, jis, ji skambina telefonu, tai koks čia laikas?

— Laikas mokėti už pokalbius telefonu, — atsako mokiniai.

...

Aras giriasi:

— Mamytė siuvo ir aš jai padėjau.

— O ką tu darei?

— Aš sėdėjau šalia.

...

— Aš nesuprantu, kodėl visada turiu plautis rankas prieš eidama į mokyklą, — pyksta Marytė.

— O kodėl? — klausia mama.

— Mat aš gi niekad jų nekeliu klasėje.

...

— Kodėl tu stovi prieš veidrodį užmerktomis akimis?

— Noriu pasižiūrėti, kaip atrodo, kada miegu.

Kalėdų senelis
Jau krauna maišus,
Jis ruošias kelionėn
Pas gerus vaikus.

Skubėkit, vaikučiai,
Seneliui rašyti,
Kad reikia jums
"Eglutę" užsakyti.

Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260